

Prawda o Katyniu

Zeznania b. amb. w Moskwie, prof. Kota

(Od własnego korespondenta „Narodowca“)

London, w kwietniu 1952.

Komisja Katyńska pod przewodnictwem p. Maddena pracowniczo przesłuchiwała przez cały ubiegły tydzień obecnych w Londynie świadków w sprawie zbrodni katyńskiej. Jak już wiadomo czytelnikom „Narodowca“ — na skutek zastrzeżeń prof. St. Kota i innych świadków przeciwko wzywaniu ich do Frankfurtu, Komisja znalazła sposób urządzenia przesłuchań (w hotelu) zgodny z jej regulaminem, lecz bez „publiczności“ i „eksterytorialności“ w dosłownym znaczeniu. Nagrywanie zeznań na płyty i obecność przedstawiciela radia zastąpiły te luki.

W sobotę 19 bm. odbyła się w sali przesłuchań konferencja prasowa, na której kongresman Madden uzasadnił mandat Komisji jako mający na celu ustalenie, kto z wzajemnie się to oskarżających dyktatorów Rosji o czyny Niemiec „ponosi odpowiedzialność za najbardziej barbarzyńską zbrodnię w dziejach świata. Zdaniem p. Maddena, „przyszłe pokolenie nie mogłoby nam darować, gdyby nie było w tej sprawie bezstronnego śledztwa.“

Ogółem Komisja przesłuchała 32 świadków, z których następujące osoby zostały wymienione przez p. Maddena jako „ważne“: gen. Anders, St. Lubodziecki, Z. Łuszczynski, major Kaczkowski, gen. Wolkowicki, A. Moczyński, gen. Z. Bohusz-Szyszko, b. amb. Raczynski, gen. Kukiel, b. amb. prof. Kot, I. Lebedziwski i F. Goetel.

Ponieważ nie byłem obecny przy przesłuchaniu świadków (za jednym wyjątkiem), zgodnie ze ścisłym wykluczeniem zarówno prasy jak i innych osób postronnych, nie wiele mogę powiedzieć na temat ile nowego świadectwa ci wniesli. O ile chodzi o b. członków Rządu R.P. gen. Kukiel i amb. Raczynskiego, oraz o gen. Andersa to mieli oni bardzo ułatwione zadanie, mając do dyspozycji całe archiwum rządów s.p. premiera Sikorskiego i St. Mikołajczyka. Z zeznań innych osób większe wrażenie wywołało jedynie opowiadanie p. Lewszekiego o rozmowie z synem Stalina w niewoli niemieckiej. Por. Długaszewicz wiedział o dokonaniu masakry w kwietniu 1940 r.; uzasadniał ją rzekomo „koniecznością“ czy to „zlikwidowania bunt“, czy to „usunięcia niebezpiecznego elementu“. Poruszenie też wywołało przedstawienie późniejszych (z r. 1943) rozkazów sowieckich „rozstrzelania żołnierzy A. K.“.

Prof. St. Kot na własną prośbę został przesłuchany jako jeden z ostatnich świadków. Nie mając przy sobie swojego archiwum Paryskiego, zmuszony on był uzyskać dostęp do niektórych dokumentów, przechowywanych w Instytucie Hist. gen. Sikorskiego (w szczególności własnych listów do s.p. Generala), celem odświeżenia pamięci i ustalenia dat i faktów. Na specjalne zaproszenie Komisji byłem obecny przy tym właśnie przesłuchaniu.

Na skutek olbrzymiej ilości przedstawionych danych historycznych przesłuchanie trwało ponad 3 godziny. Członkowie Komisji domagali się jeszcze uzupełnień, a prof. Kot sam przystąpił do uzupełniania dokumentów, które przyniósł ze sobą. W szczególności świadek uzasadnił wcześnie bardzo powstanie niepokojów o los wielu oficerów, że gen. Sikorski jeszcze przed układem z Sowietami dał im dowiadzać o wielu oficerach za pośrednictwem b. ambasadora brytyjskiego Crippsa, w szczególności o gen. Stanisława Hallera, którego zdecydował się mianować nacz. dowódcą armii polskiej w Rosji. To zeznanie prof. Kota wywołało w dzienniku londyńskim atak furii, odstąpiło ono bowiem mimowolnie fakt, iż gen. Anders nie był pierwotnie wysuwany na to stanowisko, a uzyskał je dopiero po przedstawieniu gen. Sikorskiego listy żyjących jeszcze w Rosji generałów (z których niektórzy nie nadawali się już do wojska w ogóle).

Duże poruszenie wywołały dwa zeznania prof. Kota: Pierwsze o teatralnym zachowaniu się Stalina w czasie — rzekomej — rozmowy telefonicznej z N.K.W.D. („dlaczego dotąd nie wypuszczono oficerów polskich“); drugie o zjawieniu się u niego w Londynie, w min. informacji i dokumentacji, wysokiego dyplomaty sowieckiego w dniu ujawnienia przez Niemców odkrycia grobów katyńskich z prośbą o wydanie komunikatu, stwierdzającego odpowiedzialność Niemców.

Prof. Kot oczywiście odmówił, przypominając rozmowę m. in. że nigdy nie słyszał nawet z ust sowieckich takiej wersji. W końcu na zapytanie Komisji — Prof. Kot stwierdził, że oczywiście zbrodni dokonali bolszewicy, że jednak nie ma on o niej wątpliwości, że Niemcy musieli o niej wiedzieć. Przemawia za tym wiele faktów, a w szczególności dziwne zachowanie się samych Niemców-okupantów wobec nagabywających ich osób, zatrudnionych losem krenwyny w niewoli sowieckiej, którzy przestali odpowiadać na listy, a co do których krążyły pogłoski o „wymianie“ (Sporo jest osób mogących to potwierdzić.)

To zeznanie prof. Kota wywołało dziś nieślychane niemądre, ale znamienne napaść ze strony „Dziennika P.“ (który jakoś się o tym dowiedział!). Dla p. Kirkienia bowiem jest widocznie

zbrodnia wszystko, co mogłoby osłabić monopol bolszewików do dokonania masakry. O ile np. na konferencji prasowej angielscy dziennikarze lewicowi wyrażali niezadowolone i domniemanej tendencji „wybielania Niemców z wszelkiej odpowiedzialności za Katyni“, o tyle dziennik p. Kirkienia po twierdza że szkoda dla sprawy, — wbrew najlepszej woli Komisji — jakgdyby istniała taka tendencja i to po stronie polskiej. Nieprawdopodobny cynizm zakłamania stanie się szczególnie jasny dla tych redaktorów, którzy przeczytali moją broszurę „Z Sikorskim i Mikołajczykiem“ a obecnie mieli okazję czytać „Dziennika Polskiego“ z dnia 21 kwietnia.

Pisząc o reakcji Rządu na ujawnienie zbrodni katyńskiej, stwierdziłem m. in. że nie brano wówczas pod uwagę „wersji późniejszej“...o dokonaniu zbrodni katyńskiej przez trockistów z N.K.W.D. w porozumieniu z Niemcami“. Sztab redakcyjny kirkieniewski „Dziennika“ jest widocznie szczególnie czuły na punkcie wyznawców Trockiego.

Kirkien nie odważyłby się tak pisać, gdyby nie zatruta atmosfera grajdołka londyńskiego, który nie uiał się zdobyć na solidarności narodo- wą nawet w obliczu potwornej tragedii katyńskiej. Tym bardziej uważa za swój obowiązek stwierdzić, że prof. Kot w swoich zeznaniach ta solidarność bezustannie podkreślał, wyrażając się stale z najdalej idącą kurtu- ząją o tych, którzy teraz tak na niego napadają. W szczególności prof. Kot chwalił zasługi J. Hutten-Czapskiego, prosił Komisję o wysłuchanie jego świadectwa raczej tam wszędzie, gdzie jest ono bardziej bezpośrednie.

Komisja nadzwyczaj serdecznie podziękowała prof. Kotowi za jego „wprost bezcenne i niczym nie zastąpione zeznania“ oraz za jego życzenia pod adresem Komisji, by „doprowadziła podjętą pracę do zwycięskiego końca dla dobra ludzkości“.

Przewodniczący p. Madden szczególnie podziękował świadkowi za dostarczenie mu numeru „Narodowca“, zawierającego list jego wyborców do p. redaktora M. Kwiatkowskiego w sprawie zasług p. Maddena.

Komisja bardzo prosiła, żeszcze prof. Kota o odpisy referowanych dokumentów i mnie również prosiła w tym względzie o pomoc.

Adam Romer

Masowe łepienie przeciwników politycznych za „żelazną kurtyną“

Nowy proces „szpiegowski“ 8 polityków czechosłowackich z partii agrarnej

Praga. — W Pradze rozpoczął się w środę proces przeciwko 8 byłym członkom czechosłowackiej partii agrarnej. Na ławie oskarżonych zasiada między innymi dwóch byłych posłów. Wśród oskarżonych są: Krzpek, Tolop, dr Czapel, dr Krina (były poseł), Kostowic i Rene.

Reżimowy akt oskarżenia zarzuca chłopskim działaczom politycznym, jakoby dążyli do obalenia obecnego reżimu i przygotowywali włączenie Czechosłowacji do Federacji Europejskiej. Euzepka czechosłowacka twierdzi, że oskarżeni organizowali „grupy terrorystyczne“, oraz „podziemny ruch oporu“ wśród chłopów czechosłowackich przeciw przystępowaniu do osławionych spółdzielni rolniczych (kolchozów) propagowanych przez komunistów.

W końcu prokurator oskarżył byłych działaczy chłopkich — jak zwykle — jakoby zorganizowali i kierowali siecią szpiegowską na rzecz mocarstw za chodźch.

Rozgłoszona praska w swojej audycji oświadczyła, że oskarżeni mieli pozostać jakoby w stosunkach z Zieloną Międzynarodówką kierowaną

Brak mięsa w Czechosłowacji

Praga. — Coraz bardziej daje się odczuwać brak mięsa w Czechosłowacji i racje mięsa przyznanego na kartki musiano zamienić innymi produktami.

Przyczyną tego stanu jest brak paszy oraz znaczne zmniejszenie się rąk do pracy w rolnictwie na skutek nadmiernego uprzemysłowienia kraju.

Została wobec tego zaprowadzona surowa kontrola gospodarstw rolnych oraz reżeni w celu zwalczania marnotrawstwa

Falszywy baron sprzedawał kradzione samochody

Paryż. — Choć Alceide Delmotte był już skazany pięciokrotnie za oszustwa, to jednak nie zaprzestał swych przestępstw, a mając pewną ogładę towarzyską i obycie, potrafił nadejść zaufania całego szeregu osób.

Narodowiec

Quotidien démocrate pour la défense des intérêts sociaux et culturels de l'immigration polonaise

LENS (Pas-de-Calais) R. C.: Béthune 21231
r. Emile Zola, 101. r. Tel: 227 C. C.: Lille 16657

Wydawca i założyciel:
Directeur - Fondateur:

Michał KWIATKOWSKI

Założony w r. 1909
Fondé en
Sabords Mai 1940 - Reparu Df. 1941

CENA 15 fr
PRIX

Rząd zmniejszył takse od mięsa o 44 fr. na kilo i żąda natychmiastowej zniżki cen w sprzedaży

Dekret o oszczędnościach w kwocie 110 miliardów ukaże się w sobotę

Paryż. — Rada międzyministerialna pod przewodnictwem premiera Pinay postanowiła w środę wieczorem zmniejszyć takse od wieprzowiny z 94 na 50 fr za kilogram. Oczekuje się, że to zmniejszenie opłaty skarbowej odbije się natychmiast w tej samej wysokości na cenę sprzedaży.

W ten sposób rząd chce przyspieszyć zniżkę cen, jaką zaznaczyła się dotychczas w nieznanym stopniu w odniesieniu do innych artykułów. W przyszłym tygodniu zainteresowani ministrowie mają rozpatrzyć możliwość pewnych zmian, jeśli chodzi o ogólną takse od mięsa.

Rada rozpatrywała również sprawę cen paszy dla bydła oraz powzięła pewne decyzje dotyczące tworzenia zapasów masła przez producentów.

Dwie komisje badające, jedna przy czynny zwykłe cen niektórych artykułów, a druga reformę fiskalną, przystąpiły do pracy.

Dekrety oszczędnościowe

Paryż. — Na posiedzeniu Rady Ministrów, jakie odbyło się w środę pod przewodnictwem prez. Vincent Auriola, postanowiono, że ostatecznie zatwierdzić projekty dekretów w sprawie oszczędności budżetowych w wysokości 110 miliardów franków, nastąpi w sobotę.

Rada wysłuchała ekspozycje min. Schumana w sprawie sytuacji międzynarodowej. Min. A. Morice przedstawił

projekt europejskiej organizacji transportów. Rada zatwierdziła między innymi tekst dekretu zmniejszającego wydatki świadczeń moralności, którego odtąd nie będzie można wymagać.

Pokoje w hotelach tańsze o 5 procent

Syndikat hotelarzy postanowił wprowadzić z dniem 1 maja br. 5-procentową zniżkę cen za pokoje.

O zniżenie cen artykułów trykotarskich

PARYŻ. — Premier Pinay przyjął w środę przedstawicieli Federacji przemysłowców w dziale trykotarskim, pp. Herbin i Gaillard, którzy przedstawili w jaki sposób fabrykanci odpowiedzialni na apul w sprawie obniżki cen. Obniżka ta waha się od 2 do 5 proc.

Obowiązkiem pracodawców jest poprzeć wysiłek Premiera

— oświadczył G. Villiers
NICEA. — Omawiając przed Izba Han-

dlowa dep. Alpes-Maritimes stanowisko francuskiego patronatu w stosunku do akcji zniżkowej premiera Pinay, p. G. Villiers, przez rady krajowej pracodawców we Francji powiedział, że należy dążyć, by akcja ta uwielczona została pełnym sukcesem. P. Villiers wezwał do odpowiednich poświęceń ze strony pracodawców, dla obrony franka.

Tendencja zniżkowa na rynku jarzyn

PARYŻ. — Słodny z kolei komunikat urzędowy w sprawie wyników akcji obniżki cen podkreśla tendencję zniżkową na rynku jarzyn, głównie jeśli chodzi o kalafior, sałatę, nowe ziemniaki, marchewkę i szpinak.

Medal Wojskowy dla gen. Eisenhowera

Paryż. — Rada Ministrów pod przewodnictwem prezydenta Vincent Auriola postanowiła nadać generałowi Eisenhowerowi Medal Wojskowy, najwyższe odznaczenie wojskowe we Francji. Dekoracja odbędzie się w najbliższym czasie.

Po posiedzeniu Rady, ministrowie opuszczają Pałac Elizejski. Od lewej ku prawej: pp. Laurens, Louvel, Martinlaud-Deplat, Pinay, Gaillard i Ribeyre.

Wielką sensację w Londynie wywołało aresztowanie w Madrycie Szumlakowskiego, głównego przedstawiciela „prez.“ Zaleskiego i jego „rządu“

Londyn (od wł. koresp.). — Wielką sensację w polskim Londynie wywołała wiadomość o aresztowaniu w Madrycie, z polecenia prokuratury hiszpańskiej, b. posła RP p. Zaleskiego, Franco w czasie wojny, p. Mariana Szumlakowskiego, którego germanofilstwo piętowano wielokrotnie wówczas w Radzie Narodowej.

P. Szumlakowski, osobisty przyjaciel i pupil „prezydenta“ A. Zaleskiego był słusznie zniechęcony przez Polaków, uciekających z okupowanej Francji przez Pireneje, z powodu jego całkowitej nieuczynności, szczególnie w stosunku do zbiegów, internowanych przez policję gen. Franco w sławetnym obozie Miranda del Ebro. Według komunikatu policyjnego, p. Szumlakowski jest oskarżony o udział w „bandzie fałszerzy walut“, w charakterze „przyjmującego waluty z rąk fałszerzy“. Czy oskarżenie to ma na myśli świadomy kolportaż — wyjaśni sprawa sądowna.

Po nalożeniu grzywny w kwocie 158 milionów pezetów przez władze gen. Perona w Argentynie na p. Berenbaum, bankiera odznaczanego niedawno orderem przez „re-

presentanta“ p. Zaleskiego w Buenos-Aires, mamy z p. Szumlakowskim drugą jeszcze więcej przykłą sensację, nie zwiększającą doprawdy „autorytetu“ ich przyjaciół w Londynie.

Rzecz znamienna, że obydwie skandale wybuchły w krajach, do dziś faszystowskich, które „prez.“ Zaleski i jego „rząd“ uważali za szczególnie przychylne dla siebie.

Echa napadu rabunkowego na samochód pocztowy w Arras

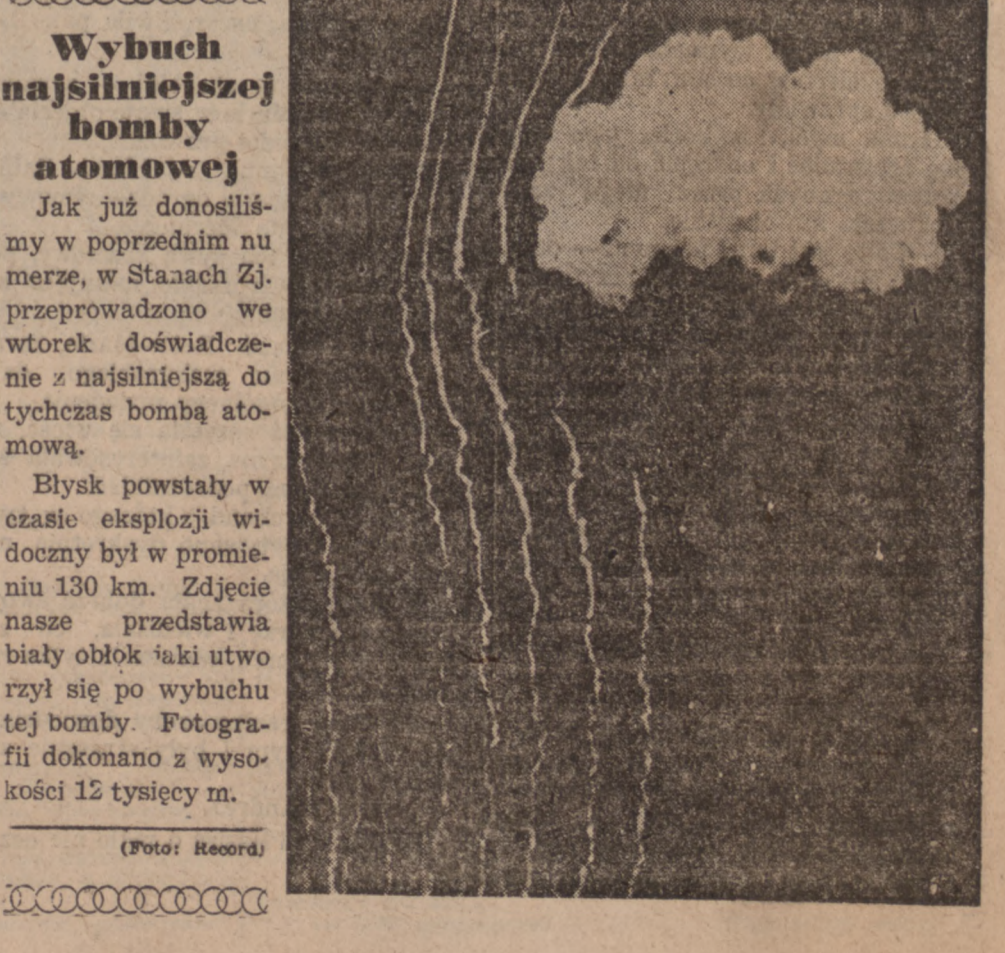
ARRAS. — Afera napadu rabunkowego na samochód pocztowy w Arras, w dniu 21 marca 1951 roku, staje się znowu aktualna, w związku z podejrzeniami, jakie ciężą na 2 niemieckich robotników rolnych, którzy obecnie są poszukiwani przez policję. Jeden z tych podejrzanych miał powrócić do Niemiec pół roku temu. Takoskarż, który go odwiózł na stację w Arras, oświadczył, że Niemiec miał przy sobie znaczną sumę pieniędzy.

Lunatyk zabił się, wypadając przez okno

PARYŻ. — 41-letni Piotr Charbonne, zamieszkały w Neufmoutiers zabił się w śnie lunatycznym, wypadając przez okno.

1 miliard 200 milionów dolarów pożyczek udzielił Międzynarodowy Bank Odbudowy

NOWY JORK. — Międzynarodowy Bank Odbudowy przyznał ostatnio pożyczkę 300 milionów dolarów dla krajów Ameryki Łacińskiej oraz dla państw Bliskiego i Dalekiego Wschodu.

Wybuch najsilniejszej bomby atomowej

Jak już donosiliśmy w poprzednim numerze, w Stanach Zj. przeprowadzono we wtorek doświadczenie z najsilniejszą dotychczas bombą atomową.

Blysk powstały w czasie eksplozji widoczny był w promieniu 130 km. Zdjęcie nasze przedstawia biały obłok „aki utwór rzyły się po wybuchu tej bomby. Fotografii dokonano z wysokości 12 tysięcy m.

(Foto: Record)

47 górników zginęło w katastrofie kopalnianej w Saksonii

Berlin. — Wschodnio-niemiecka agencja A. D. N. podała do wiadomości, że mimo wysiłków, nie udało się uratować 34 górników, odciętych w kopalni „Martin-Hopp“, w miejscowości Zwickau (Saksonia) w czasie eksplozji gazów w ub. sobotę. Tak więc ostateczna ilość śmiertelnych ofiar w tej katastrofie wynosi 47 ludzi.

W środę odbył się pogrzeb 13 górników, których ciała zostały wydobyte.

General Juin wyjedzie z 4-dniową wizytą do Anglii

LONDYN. — Brytyjskie Ministerstwo Obrony Narodowej podało do wiadomości, że francuski general Juin, dowódca środkowego odcinka armii Europy środkowej w ramach armii atlantyckiej, przybędzie do Anglii z 4-dniową wizytą w dniu 5 maja br. Odwiedzi on wojskowe urzędnika wyszkoleniowe w Anglii.

Zderzyli się dwa autokary i zabili 4 rannych

NICEA. — W pobliżu Beaulieu zderzyły się w środę dwa autokary. W wypadku tym poniósł śmierć p. G. Santi, adwokat w Nicei. 4 inne osoby odniosły rany.

Pożar składu z kapelusznami 20 milionów franków

PARYŻ. — Pożar zniszczył w środę skład z kapelusznami przy bulwarze Haussmanna w Paryżu. Ogień powstał na skutek nieostrożności jednego z pracowników, który chcąc stopić wosk na palnik gazowym, posłużył się benzyną. Ogień rozszerzył się z błyskawiczną szybkością. Szkody oceniane są na około 20 milionów fr.

Zdobyc nowego abonenta dla „Narodowca“, niech będzie hasłem każdego Czytelnika!

Huragan nad trzema stanami U.S.A.

2 zabitych, znaczne straty materialne DALLAS. — Huragan oraz deszcze przeszły ostatnio nad stanami Teksasu, Oklahomy i Missoury. 2 mieszkańców poniosło śmierć, kilku innych doznało różnych obrażeń. 7 gwałtownych podmuchów huraganowych przyniosło ulewę burzą deszczową.

W miejscowości Dallas, w stanie Teksas, wezbrane wody rzeki Trinity zalały niektóre ulice, tamując czasowo ruch kołowy. Największe zniszczenia wyrządził huragan w wiosce Enhamose, 70 km na południowy wschód od Dallas.

Wspólnota Brytyjska ofiarowała nowe witraże dla bazyliki na Lorette

ARRAS. — Admiral Smith, przedstawiciel rządu brytyjskiego przekazał w piątek J. Ex. biskupowi Perrin nowe witraże dla bazyliki na Lorette. Witraże te są darem Wspólnoty Brytyjskiej, dla uczczenia pamięci tysięcy żołnierzy, którzy padli na tym odcinku w czasie wojny światowej 1914 - 1918.

GŁOSY CZYTELNIKÓW

Walka S.P.K. z demokracją i „Narodowcem” w Wielkiej Brytanii

Rodacy! Napewno nikt z was nie będzie chciał wierzyc własnym oczom, czytając ten opis brudnej, wprost nie do uwierzenia walki pewnych Kół S.P.K. z „Narodowcem”...

Dzieje się to właśnie na terenie demokratycznej Anglii, gdzie ani jedna angielska gazeta nie jest w najmniejszym stopniu cenzurowana przez rząd...

Nasz kółporter „Narodowca”, były żołnierz inwalida z ostatniej wojny, który mieszka w domu S.P.K. w Chorley w zamian za wykonywaną pracę kuchenną...

Zapytuje się: dlaczego S.P.K. miało być organizacją byłych wojskowych, a więc organizacją niepolityczną?...

Nie wiem jak tutaj władze S.P.K. reagują przeciwko naszemu kółporterowi, który będąc inwalidą, nie może zarobic sobie pracą na swoje życie...

Nie jest to jednak zbyt dziwne, bo pamiętamy i nie zapomnimy tych czasów, gdy lud i naród polski był uważany jako piąte kóło w wozu...

— Spodziewałem się tego! — szepnął Jakub wzruszony do głębi duszy. I bardziej jeszcze ukołał wewnątrz...

nica, np. w Monte-Carlo, a w Polsce ziewała z nudów. Więc nic dziwnego w tym także, że ludzie tacy jak Witos, Korfanty, Sikorski i inni, którym Polak i Naród Polski byli milszymi od ludzi...

Znane to nam wszystko, i zostanie jeszcze długo zapamiętane. I gdy kiedyś do wolnej Polski wrócimy, to zobaczymy, że Polacy, za Sikorskiego, za Korfantego, za Witosa, ten kto winien, jego kara czeka, bo sądy w Polsce będą sprawiedliwe.

Zbrodniarze muszą być ukarani. Nikogo kara nie powinna minać. Budujmy Polskę opartą na Bogu, miłości i pracy, a nie na Berezynie, Brześcu, Łąkach i armatach skierowanych przeciw własnym rodakom...

Reżim komunistyczny atakuje biskupów węgierskich BUDAPEST. — Prasa komunistyczna wychodząca w Budapeszcie zawiadoma, że dwaj biskupi węgierscy zostali zaatakowani przez reżim...

Robotnik w kołchozach sowieckich ma 12-godzinny dzień pracy MOSKWA. — Dziennik sowiecki „Socjalistyczne Ziemledziele” w swym 22 numerze podaje dane dotyczące czasu pracy w obozach kołchozowych...

23 miliardy dol. wydaje rocznie przemysł USA na własną rozbudowę Wspaniały rozwój przemysłu chemicznego Przemysł amerykański rozwija się od roku 1950 w sposób nadzwyczajny...

— O! mój ty skarbie! — zawołał, biorąc Reine-Marie w swoje objęcia — jaki z ciebie anioł prawdziwy. Widziano pannę de Plessis Saint-Luc spacerującą w ogrodzie zimowym z margrabią de Meranges...

— Nie mógł się powstrzymać, żeby nie zrobić Reine-Marie wymówki. Ale młoda dziewczeczka nie tylko; że go upewniła, że jest w błędzie, ale jeszcze sprawiła, że z tej rozmowy wyszedł z rajem w sercu...

Przesłuchany świadek przez Komisję Kongresową USA we Frankfurcie

Duński lekarz Tramsen obciążał Rosjan za wymordowanie oficerów polskich

Frankfurt. — Komisja Kongresu amerykańskiego dla badania zbrodni katyńskiej wysłuchała w środę 6-godzinny zeznań duńskiego specjalisty od medycyny sądowej...

Świadek zeznał, że badał osobiście wiele zwłok polskich oficerów, w tym trzech księży-kapelanów polskich, zamordowanych w Katyniu. W czasie robienia sekcji pewnego oficera polskiego go znalazł w kieszeniach jego piaseczka i ubrania banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami. Przy zamordowanym nie było zegarka, który zwykle oficerowie polscy nosili...

Eisenhower prześcignął Tafta w wyborach w stanach Nowego Jorku NOWY JORK. — W wyborach wstępnych w stanach Pensylwania i Nowego Jorku odniósł poważne zwycięstwo wśród republikkańskich kandydatów general Eisenhower...

Nowa rewolta 1300 więźniów w Ionia w Stanach Zjednoczonych NOWY JORK. — Jeszcze nie zakończył się bunt w więzieniu w Jackson w stanie Michigan, a już nowy bunt wybuchł w innym więzieniu w miejscowości Ionia...

Zbuntowani więźniowie w Rahway poddali się RAHWAY. — W miejscowości Rahway w stanie New Jersey zakończył się bunt 231 więźniów, którzy od ubiegłego czwartku przez 115 godzin odmawiali brania jedzenia...

Na wystawie amerykańskiego materiału lotniczego Staraniem lotnictwa U.S.A. została zorganizowana w Paryżu w muzeum Robót Publicznych, wystawa silników lotniczych oraz różnych urządzeń stosowanych w samolotach amerykańskich...

— Nie było to jednak zbyt dziwne, bo pamiętamy i nie zapomnimy tych czasów, gdy lud i naród polski był uważany jako piąte kóło w wozu...

W końcu dr Tramsen dodał, że nigdy nie był przyjacielem Niemców, którzy pod koniec wojny trzymali go w obozie koncentracyjnym w Niemczech za udział w duńskim Ruchu Oporu...

Opisując metody mordowania byłych oficerów polskich, dr Tramsen przypomniał, że wszyscy jeńcy polscy byli mordowani jednakowo, strzałem w podstawę czaszki. Świadek badał zwłoki z dwoma postrzałami. W kilku wypadkach napotykał na głębokie rany, zadawane bagnietem w plece...

Badał on również zwłoki pewnej kobiety, znalezionej w grobach w Katyniu. Była ona zastrzelona w taki sam sposób 20 lat temu. Na zapytanie Komisji Kongresowej, czy Niemcy wywierali jakikolwiek wpływ na Komisję Międzynarodową przy redagowaniu ogólnego sprawozdania, świadek oświadczył, że wszyscy lekarze byli przykonani, iż mord dokonano NKWD na rozkaz najwyższych czynników sowieckich...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Małe sukcesy Wielkiego Świata

Najwyższym punktem na kuli ziemskiej, do którego dotarła kolej żelazna, jest miejscowość Poso de Calera, w Andach Peruwańskich...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

Wskazywał na rękawie i w kieszeniach swego płaszcza, że znalazł w nich banknoty polskie po 50 zł, 20 zł, 10 zł, oraz inne drobne pieniądze, ponadto polskie gazety oraz notes z zapiskami...

PAWEŁ D'AIGREMOND Margrabianka Maria POWIEŚĆ ROMANTYCZNA

— Nie było to jednak zbyt dziwne, bo pamiętamy i nie zapomnimy tych czasów, gdy lud i naród polski był uważany jako piąte kóło w wozu...

— Nie było to jednak zbyt dziwne, bo pamiętamy i nie zapomnimy tych czasów, gdy lud i naród polski był uważany jako piąte kóło w wozu...

Stosunek syndykatów robotniczych do rządów Wielkiej Brytanii

Napisał Ray Deywield, działacz bryt. Związków Zawodowych

Rząd konserwatystów w W. Brytanii miał już czas dać poznać swe zamiary w odniesieniu do głównych zagadnień polityki wewnętrznej i zagranicznej. Po przedstawieniu pierwszego budżetu zostały wyjaśnione główne punkty stanowiska syndykatów wobec nowego rządu, a krajowa Rada pracy popiełała użycie strajku w celu okazania swej opozycji do jego polityki. Jest rzeczą zrozumiałą, że wszystkie syndykaty są zainteresowane politycznymi wycieczkami władz; wszyscy oczekują na czynny, które w tej czy innej dziedzinie mogłyby sprowadzić poprawę losu ich członków. Jednak, niektóre tylko syndykaty mają cele polityczne w tym znaczeniu, że biorąc udział w sprawach partii i podtrzymują kandydatów w czasie wyborów do parlamentu, czy też w wyborach miejscowych. Ustawa przewiduje, że fundusze zwykłe syndykatów nie powinny jednak służyć celom politycznym, lecz tylko celom specjalnym.

Siedem milionów syndykalistów, czyli około 80 % należy do grupowań mających cele polityczne; wszystkie te syndykaty należą do brytyjskich Zw. Zawodowych. Choć składki na cele polityczne są dobrowolne, to jednak pięć milionów członków je płać. W ten sposób zebrane fundusze służą do finansowania Partii Pracy. Więcej więc niż połowa wszystkich syndykalistów popiera Partię Pracy w czasie wyborów.

Obecnie są tylko dwie partie

Nawet jeżeli pozostałe syndykaty, które nie mają specjalnej kasy politycznej, dzielą się na dwie partie, to wynika z tego, że ruch syndykalny jako całość, to znaczy duża jego większość nie głosowała za obecnym rządem. (W praktyce w W. Brytanii są tylko dwie partie: liberalowie mają zaledwie 6 przedstawicieli w parlamencie, a komunisty nie mają ani jednego).

Należy przy tym pamiętać, że syndykaty są znacznie starsze od Partii Pracy, gdyż to one właśnie utworzyły Partię, a nie jak w innych krajach, gdzie syndykaty są organizowane przy pomocy organów politycznych, czy też religijnych.

Syndykaty decydują o swej własnej linii postępowania za pośrednictwem Zarządu Zw. Zawodowych, a Partia Pracy znajduje się silnie pod wpływem tych postanowień, ponieważ duża liczba syndykalistów spotyka się w Partii i w parlamencie. Mimo wszystko jednak te dwa organy działają niezależnie.

Zarządzenia administracji rządowej i ustawodawstwo uważane za sprzeczne z interesami syndykatów są podane opozycji, lecz nie za pośrednic-

tstwem przemówień i głosowania w parlamencie. Na tym właśnie polega różnica pomiędzy metodami używanymi przez syndykaty w latach, które poprzedziły r. 1940, gdy rząd konserwatystów znajdował się u władzy.

Przed wojną syndykaty domagały się, aby rząd uznał władzę centralną Zw. Zawodowych (T.U.C.). W roku 1939 otrzymały one zadośćuczynienie i odtąd prowadzono już bardzo wiele rozmów w sprawach zasadniczych pomiędzy ministrami i Zarządzem Zw. Zawodowych oraz ustanowiono stały organ porozumiewawczy.

Po ostatnich wyborach w październiku ub. r. Zarząd Zw. Zawodowych ogłosił oświadczenie wyjaśniające swe stanowisko w stosunku do nowego rządu, zapewniając, że „dołoży wszelkich starań w celu przyjaznej współpracy z każdym rządem znajdującym się u władzy oraz w celu znalezienia, dzięki naradom z ministrami, praktycznych rozwiązań wszystkich gospodarczych i społecznych zagadnień. Dodał on jeszcze, że w „dalszym ciągu będzie rozpatrywał wszystkie sprawy jedynie z punktu widzenia ich wpływu na przemysł i na gospodarstwo”. Zarząd Zw. Zawodowych sprzeciwił się rządowi, jeżeliby to uznał za konieczne, lecz o-

czywiście nie w tym celu, aby to było korzystne dla przyszłości politycznej Partii Pracy.

Wpływ wywierany na administrację

Rząd w dalszym ciągu używa mechanizmu doradczego, który ma duże znaczenie dla syndykatów, jeśli chodzi o sprawy produkcji i zatrudnienia. Niektórzy uważali, że „wspólne narady” z nowym rządem stanowiły „współpracę”, lecz nie domagali się mimo wszystko, aby syndykaty ustyliły z mechanizmu doradczego. Syndykaty utrzymały wówczas najbardziej korzystną okazję do wpływania na opozycję i mogłyby tylko wypływać ubożnie przez propagandę parlamentarną.

W sprawach zagranicznych i obrony syndykaty zgadzają się z polityką rządu w ogólnych zarysach. Inaczej jest w polityce wewnętrznej. Opozycja doprowadziła nawet niektóre ugrupowania do wyrażenia swego protestu za pomocą strajków. Zarząd Zw. Zawodowych popierał jednak w bardzo energicznych słowach akcję przemysłową dla celów politycznych, oświadczając, że w ten sposób postępując przynosi szkody gospodarce narodowej i instytucjom demokratycznym istniejącym w Anglii.

Z życia Polaków w Niemczech

Konferencja P. S. L. w Mannheimie

W dniu 17 kwietnia br. odbyła się w Mannheimie konferencja Polskiego Stronnictwa Ludowego z udziałem przedstawicieli Kół P.S.L. z Mannheimu, Frankfurta i Schwetzingen, na cele zezwolnione przez Niemców, a mianowicie: Janem Bankowskim z Mannheimu, Józefem M. Mrozem z Frankfurta i Andrzejem Kuna ze Schwetzingen.

Kolega Józef M. Mróz zdał sprawozdanie z Kongresu w Paryżu, w którym brał osobisty udział. Wszyscy zebrani wyrazili pełne uznanie i całkowite zaufanie dla Polskiego Narodowego Komitetu Demokratycznego oraz władz naczelnych Polskiego Stronnictwa Ludowego za ich ofiarną pracę dla sprawy polskiej na gruncie międzynarodowym. Na temat prac i osiągnięć Kongresu Ludowego w Paryżu rozwinęła się ożywiona dyskusja — wyjaśniali udział kol. J.M. Mroza. W trakcie dyskusji poruszono szereg pasjonujących wydatków ostatniej chwili. Uczestnicy konferencji przesyłają serdeczne pozdrowienia i wyrazy hołdu naszym Rodakom w Ojczyźnie, którzy mimo niesustannego gwałtu i terrorkońnianego przez użurpatorów komunistycznych na narodzię polską nie dają się zniechęcać, a swą postawą, oporem i niezłomną wiarą w jutrzejsze zwycięstwo manifestują wierność tysiącletniej tradycji polskiej kultury chrześcijańskiej.

Konferencja ta miała za cel ustalenie zamierzeń na najbliższą przyszłość, bowiem po ostatnich „wyznaniach” sanacji i wrogich sprawie polskiej elementów na terenie

Schwetzingen, trzeba było znaleźć środki przeciwdziałania „resztkom” zespołu nacjonalistycznego, wiążącego cieleca maościowego. Po szczegółowych sprawozdaniach neutralnych świadków, postanowiono potępić wróg dla P.S.L. działalność p.p. ppor. Kluge i kap. Budykiewicza. Zebrani zobowiązali się wznieść działalność i dać z siebie wszystko, by polecała, że P.S.L. to nie fikcja, iż przyszłość masz — przyszłość narodu polskiego, leży w rękach Polaków, a nie w rękach niemieckiego i robotnika polskiego! — Tęga chłopca, który trafił nie tylko słabo, oraz i zbierać plony swej pracy, ale potrafił także broń swą polską, czy to w boju krakowym, czy też na międzynarodowej arenie politycznej. Widomym dowodem tego jest nasz prezes Stanisław Mikolajczyk.

Kolo P.S.L. w Schwetzingen, które rekrutowało się w większości z członków Kompanii Wartowniczej, na skutek wrogiej działalności p.p. ppor. Kluge i kap. Budykiewicza uległo rozkładowi. Wzorowi i rzetelnym członkom tego Kola, członkowie Kompanii Wartowniczej 4189 zostali rozproszeni po terenie Niemiec, by celowo przeszkodzić im w pracy ludowej na terenie Mannheimu. Ci członkowie przekazali jeszcze w ostatniej chwili na Ośrodek Pracy Ludowej im. Wincentego Witos 30 marek, które wkrótce przekazemy na adres sekretariatu P.S.L. w Paryżu.

Kol. Józef M. Mróz wygłosił prawie dwugodzinna prelekcję na tematy aktualne, a kol. Jan Bankowski i Andrzej Kuna dopełnili swymi wypowiedziami całości szeregu interesujących i aktualnych zagadnień. Na wniosek kol. Jana Bankowskiego uchwalono jednogłośnie urządzić okazałą manifestację, połączoną z poświęceniem sztandaru Kola Mannheim w dniu Święta Ludowego, t.j. na Zielone Świątki. Uroczystość ta odbędzie się na terenie Mannheim. Kol. J. Bankowski przyrzekł finansową pomoc, by ruszyć z tą sprawą z martwego punktu. — Wniosek został poparty przez wszystkich zebranych, i jeśli kol. Gmyrek Władysław z Agencji zabawi nam sprawę ze sztandarem na „zas”, to dzień Święta Ludowego stanie się pełną manifestacją polską i ludową na terenie Mannheimu.

Postanowiono na uroczystości też zaprosić p. prof. Stanisława Kota i innych działaczy „dłowych z terenu Europy, by manifestowali wspólnie nasze przywiązanie do tych „deł, którym wiernie służył ś.p. Wincenty Włogosz, a wykonawcą których i wielkim propagatorem jest nasz prezes Śt. Mikolajczyk. Na zakończenie kol. J.M. Mróz powitał zebranych, że członkowie Kola Schwetzingen, którzy zmuszeni byli znaleźć inne tereny, nie ustają w pracy, czego dowodem są ostatnie ich listy pisane na ręce kol. J.M. Mroza, w których zapewniają nas, że w maju na ich terenach rozpoczynają swą żywotność nowo dwa kola Polskiego Stronnictwa Ludowego, na otwarcie których mówić zaproszono. Jak z tego wynika, to sanacja swym wrogim ustosunkowaniem się do nas i bezcelnym postępowaniem rozpala chęć do pracy w tych młodych i chętnych działaczach ludowych i zamiast nam szkodzić, to niechcący panują.

Kol. Franciszek Kastro, który po usunięciu go z Kompanii w Schwetzingen znalazł się w francuskich formacjach wartowniczych, przyrzekł również stworzyć na terenie francuskiej strefy nowe kolo P.S.L.

Kolegom tym życzymy powodzenia w zamiarach i ślemy im staropolskie Szczęście wam Boże. Konferencja ta, która przeciągnęła się od godzin popołudniowych do późnego wieczoru, wykazała naszą siłę i zwiartosci na terenie Niemiec. Szkoła, że na terenie Oddziałów Wartowniczych, gdzie było by największe pole popisu i pracy, działalność naszą jest hamowana przez różnych oficerów „dwójkowych” i agentów sanacyjnych, którzy szczególnie usiłują śląc zamęt wśród Braci Wartowniczej, która jest mimo wszystko zdeklarowana po stronie Polskiego Stronnictwa Ludowego i jego prezesa Śt. Mikolajczyka. Jedynie ze względu na represję i z obawy o utratę pracy w O.W. musi młodzież i słuchacznicy zarządzeni starych niedobitków sanacji.

Tym kolegom, którzy wiernie służą sprawie polskiej i ludowej i tym, którzy padli ofiarą machinacji sanacyjnych, składamy, my zebrani na tej konferencji serdeczne pozdrowienia i słowa otuchy oraz nadziei wraz z zachętą do dalszej wytrwałej pracy. Powtarzamy wam słowa prezesa Stanisława Mikolajczyka, wypowiedziane na Kongresie w Paryżu. Gdy zapytano Go, czy zwycięzimy odpowiedział: „Tak! Zwycięzimy! Polska będzie wolna, bo tego chce cały Naród! Polska będzie wolna, bo Naród jej jest dojrzały politycznie. Pięćdziesięcioletnia walka ruchu chłopskiego daje nam prawa ludów wolnych. Mimo tego co nieraz powtarzają i pisano, że Polska nie jest zdolna do rządzenia się sama, masy ludowe wykazały kilkakrotnie, że są dojrzałe. Te same masy pokazały światu kartką wyborczą swą dojrzałość. Nie pomoże zatem manewr dyktatora! Naród musi zwyciężyć, jest świadom swej siły i woli! Odpowiadając jeszcze raz na pytanie: Będzie Polska i będzie w niej Wolność oraz Demokracja.” „Majel”

Święto Trzeciego Maja i pięćciolecie P.T.K. w Bredzie

Zarząd Polskiego Tow. Kat. Kolo Breda urządził dnia 4 maja br. (w niedzielę) uroczystość ku czci święta narodowego 3 Maja i pięćciolecie założenia pierwszego P.T.K. na terenie Holandii przed nową emigracją (po wojennej) w Bredzie.

Na program dnia złożył się: 1) Uroczysta Msza św. w kościele Ojcw Kapucynów o godz. 11 rano; 2) Przemarsz ze sztandarem i wieńcem pod pomnik wdzięczności dla Polaków do Wilhelmia parku, gdzie odbędzie się złozenie wieńca; 3) Uroczysta akademia w wykonaniu zespołu widowiskowego „Polonia” w sali „De Schuur”. Otwarcie o godz. 16; 4) Wieczorem zabawa taneczna. Początek o godz. 20.

Na powyższe uroczystości Zarząd P.T.K. zaprasza uprzejmie delegację z kol. kol. P.T.K. oraz bratnie organizacje polskie i holenderskie, wszystkich Rodaków z Bredy i okolicy. Dalsze szczegóły w programach na miejscu w dniu uroczystości. W.P.

Wiadomości z HOLLANDII

Konferencja pomiędzy Holandiami, Gujaną i Antylami holenderskimi

Znaczenie terytoriów amerykańskich należących do Holandii

HAGA. — Na początku bieżącego miesiąca rozpoczęła się w Hadze konferencja Okręgowego Stółu pomiędzy przedstawicielami Holandii, Gujany i Antyli holenderskich. Konferencja ta ma na celu opracowanie statutu samo rządu terytoriów amerykańskich, ponieważ obecny regulamin ma charakter tymczasowy.

Choć wężły pomiędzy Holandiami i jej dawnymi koloniami nie zostały zerwane, to jednak można się spodziewać większej niezależności państw mających obecnie samorząd. Jednak tak kie sprawy, jak obrona narodowa oraz stosunki z innymi państwami zagranicznymi pozostałyby wspólnymi dla całego królestwa.

Surinam, czyli Gujana holenderska cierpi na brak rąk do pracy

HAGA. Znaczenia terytoriów amerykańskich królestwa Holandii nie można porównać do znaczenia obecnie niezależnej Indonezji. Gujana holenderska, położona pomiędzy Gujaną francuską i Gujaną angielską zajmuje około 140.000 km kw. i liczy ponad 200.000 mieszkalców różnych ras. Są tam Murzyni, potomkowie wyzwolonych w roku 1862 niewolników, są Indianie, Kreole, Żydzi, Chłircy i t.d. Jest tam również około tysiąca Holendrów.

Brak stolicy i rąk do pracy przeszkadza bardzo rozwojowi gospodarstwa kraju. Holandia może tylko pomóc, gdyż ostatnio znacznie zubożała.

Główny produkt wywozu stanowi banksynt, którego całą produkcję zabierają Śt. Zjednoczone.

Antyle holenderskie mają o wiele większe znaczenie

Antyle holenderskie są mniejsze, lecz ich

LUKSEMBURG

Stulecie luksemburskich znaczków pocztowych

LUKSEMBURG. — Administracja poczt Wielkiego Księstwa Luksemburskiego wypuściła ostatnio serię pamiątkowych znaczków pocztowych z okazji stuletniej rocznicy znalezienia znaczków pocztowych. Seria znaczków pocztowych dla korespondencji lotniczkiej będzie zawierała 5 znaczków różnej wartości, na których będzie przedstawiono znaczek sprzed stu lat oraz obecny znaczek będący w użyciu. Znacznki pamiątkowe będą sprzedawane tylko w czasie trwania Międzynarodowej Wystawy. Po zakończeniu Wystawy pozostałe znaczki zostaną zniszczone.

Wiadomości z Belgii

Na marginesie komunikatu organizacyjnego Zw. Pol. w Belgii z miesiąca kwietnia bieżącego roku

(Pod uwagę Zarządowi Głównemu i jego przedstawicielom, biorącym udział w różnych uroczystościach)

Piszząc nam z Belgii: Zarząd Główny Związku Polaków w Belgii wydatnie buletyn miesięczny pod nazwą „Polak w Belgii”. W ostatnim tym buletynie znajdujemy wiele uwag z zakresu działalności innych polskich organizacji niepodległościowych, które jakoby zajmowały się nie swoimi sprawami, nie mając zadań naczelnej organizacji: „Karta z istniejących organizacji — mówi komunikat Zw. Pol. — ma swoje odrębne cele; istnieje Stowarzyszenia Kombatanców, podtrzymujące tradycje żołnierskie, organizacja kościelna o charakterze religijnym, Związki młodzieżowe, zajmujące się sportem i pracą społeczną, istnieje Harcerstwo ze swą piękną tradycją, Sokół i inne”.

Związek Polaków posiada jako swe naczelne zadanie zrzeczenie wszystkich wolnych Polaków w celu stania na straży polskich tradycji narodowych, dźnia o szkolnictwo i życie kulturalno-artystyczne.

Nieszczęściem naszego życia organizacyjnego jest to, że wszystkie organizacje, często z pominięciem celów naczelnych, koncentrują wielokrotnie swe wysiłki na pracach stanowiących naczelne zadania innych organizacji. Powoduje to niepotrzebna „konkurencja”. Istnieją w niektórych organizacjach tendencje do zapanowania nad innymi. Powstają bloki organizacji, zwalczające inne grupy. Panuje chaos i skłócenie, które utrudniają w tym badanie łatwiejszą pracę komunistom.

Związek Polaków zaznacza wobec tego, że wielokrotnie wzywał do koordynacji wysiłków, lecz wezwania nasze pozostają często bez echa.

Pragniemy współpracować, lecz nie zgodzamy się na podporządkowanie się innym. „Z pełnym zaufaniem — mówi „Zw. Pol.” — delegujemy naszych przedstawicieli na zebrania różnych Komitetów porozumiewawczych, a następnie je zdziwieniem dowiadujemy się, że nasi delegaci zostali wybrani do władz tych Komitetów i poświadają się wyłączenie pracy w Komitetach. Resultatem tego stanu jest osłabienie organizacji współpracujących z siłą Komitetów. Komitety zaś odrywają się od terenu. Stają się one organizacjami uszupkami sobie prawo do decydowania o całym życiu organizacyjnym na danym terenie. Prowadzi to w wyniku do walk i sporów. Osłabia pracę poszczególnych organizacji i przynosi wielką szkodę polskiemu życiu organizacyjnemu.

Związek Polaków stwierdza na zakończenie raz jeszcze, że pragnie współpracować z innymi organizacjami niepodległościowymi, ale nie będzie pozwał na rozbiłanie swoich szeregów.

W walce o sakolę polską, w prowadzeniu działalności kulturalnej „Zw. Pol.” skłony jest do rezygnacji ze swego dyktatorskiego bezspornego naczelnego stanowiska, lecz pragnący utrzymać sobie prawo do decydowania o całym życiu organizacyjnym na danym terenie. Prowadzi to w wyniku do walk i sporów. Osłabia pracę poszczególnych organizacji i przynosi wielką szkodę polskiemu życiu organizacyjnemu.

Widząc rozbiłanie na terenie Francji, gdzie istnieją trzy Centralne Polskie Organizacje Niepodległościowych „Zw. Pol.” oświadcza, że za wszelką cenę będzie starał nie dopuścić do podobnego rozbiłania w Belgii”.

Tak mówi komunikat Zw. Pol. w Belgii w buletynie na miesiąc kwiecień br. Inaczej jednak przedstawia się rzeczywistość, którą pragniemy wyswietlić Zarządowi Głównemu i jego przedstawicielom, biorącym udział w zebraniach i uroczystościach w terenie. Wszyscy o tym wiemy, jakie organizacje istnieją w terenie. Istnienie tych organizacji nie przeszkadza Oddziałowi Zw. Pol. w osiedlach polskich urzędach swoich uroczystości, w których zresztą biorą udział wszystkie organizacje ze swoimi sztandarami, zarządy i ich członkowie. Na odwrót Oddział Zw. Pol. biorą udział na uroczystościach każdej organizacji, stowarzyszenia czy bractwa i są bardzo mile widziane wszędzie. Tym samym stwierdzamy, że po koloniach polskich od lat panuje przychylna zgoda i poszanowanie przekonań i charakteru innych organizacji, czym cieszą się również i Oddziały Zw. Pol.

Wydatnie nam, że braku i niedomagania lotniejszego, jedynie w tonie samego Zarządu Główn. komunikat powyższy zamieszczony do tyczy członków Zarządu Głównego i jego przedstawicieli biorących udział w zebraniach i uroczystościach w terenie, gdzie kilkakrotnie stwierdziliśmy, że przemówienia ich są często zabarwione partyjnością i mijają się z celami podanymi w komunikacie kwietniowym Zarządu Głównego Związku Polaków.

Przykładów mamy wiele opartych na dowodach, z braku miejsca pominę jeden z ostatnich. W uroczystości piewnej poświęcenia sztandaru Oddziału Zw. Pol. wzięło n. p. udział 16 sztandarów, czyli wszystkie organizacje tego okręgu, co świadczy o popularności tej organizacji. Były reprezentowane prawie wszystkie zarządy bratnich organizacji i liczna Polonia z najdalszych zakątków okręgu. Przemawiali goście i liczni prezesi różnych organizacji. Z ramienia Zarządu Głównego Zw. Pol. przemawiała natomiast dwóch członków zarządu. Pierwszy z nich przemawiał składając życzenia Oddziałowi z okazji poświęcenia nowego sztandaru i wyjaśniając cele i dążenia Związku Polaków w Belgii w tonie bardzo poprawnym. Jednakże drugi członek zarządu głównego dwukrotnie podkreślał, że przemawia w imieniu Związku Polaków, napadł z miejsca na jednego z zaproszonych gości i ojca chrzestnego sztandaru, nie licząc się z tym, że uroczystość nie jest miejscem do załatwiania partyjnych porachunków. Był to zgrzyt, który wszyscy obecni odczuli przykro.

Obchód św. narodowego Konstytucji 3 Maja w Okręgu Charleroi

W niedzielę dnia 6 kwietnia br. odbyło się posiedzenie Zarządu Komitetu Organizacji Katolickich i Niepodległościowych w Marchienne-au-Font w sali św. Rity, na które zaproszono prezesa Zw. Pol. w Belgii p. Welewskiego w sprawie obchodu święta 3 Maja, które odbędzie się w niedzielę 4 maja w Monceau s. Sambre.

Ustalono, iż przewodniczyć będzie Prezes Zw. Pol. w Belgii w obchodzie święta narodowego 3 Maja.

Referat o Konstytucji wygłosi Prezes Oddziału Charleroi S.P.K., jako gospodarza całości pozostaje Komitet Organizacji Katolickich i Niepodległościowych.

Program: O godz. 15 Msza św. w kościele w Monceau s. Sambre. Po Mszy św. ude nie się przed pomniki wraz ze sztandarami, złożenie wieńców przez organizacje. Następnie odmarsz na salę Hotel de Ville w Monceau s. Sambre, gdzie nastąpi otwarcie akademii pod kierownictwem p. nauczyciela Budzkiego. Wystawiona będzie przez dzieci szkolne sztuczka „Z biegiem Wiatry”.

Po uroczystości zabawa.

Na uroczystości święta narodowego Komitet zaprasza wszystkich Polaków do zamianowania, że „jeszcze Polska nie zginęła póki my żyjemy”.

Motocykl rozbił się o drzewo w Hamme-sur-Durme

Kierowca poniósł śmierć

HAMME-SUR-DURME. — Śmiercieli wypadki drogowi wydarzył się w Hamme-sur-Durme, gdzie motocykl prowadzony przez 25-letniego Aimé Van Lierde z Tielrode zaryzcił i rozbił się o drzewo.

Van Lierde poniósł śmierć na miejscu. Był on zawodowym wojskowym, mieszkającym w koszarach w Saint-Denis-Westrem.

Po przejechaniu psa motocyklista wyrzucił się i poniósł śmierć w Zeveren

ZEVEREN. — Motocyklista Gustav Van de Neve z Zeveren, z którym jeździł na tylnym siedleku Roger D'Haeyere z Deynze, wywrócił się na drodze do Deynze, po przejechaniu psa. Kierowca motocykla zmarł wskutek odniesionych ran, a jego towarzyszy został ranny, lecz stan jego nie budzi obaw.

Śmierć żandarma w wypadku motocyklowym

BRUKSELA. — Żandarm Marcell Debrunne, 22 lat, jeździł na motocyklu z Brukseli do Wervicq w odwiedziny do rodziców. Na tylnym siedleku znajdował się jego przyjaciel Andrzej Karzyn. W czasie wyprzedzania samochodu na drodze Menin — Ypres w Ghelwe motocykl zaryzcił i obydwa motocykliści zostali wyrzuceni na szosę. Żandarm zmarł zaraz po wypadku, a jadący z nim Karzyn doznał podwójnego pęknięcia czaszki.

Ciężarówka spowodowała śmierć dwojga dzieci w Herstal

HERSTAL. — Na skrzyżowaniu ulic Gustave Defnet i avenue Cité Wauters ciężarówka prowadzona przez Marcelle Van Waesa, zamieszkalego w Heur-le-Romain najechała na dwoje dzieci jadących na rowerze z 7-letniego Daniela i 6-letniej Hugulete Van Dessel. Dzieci poniósł śmierć na miejscu.

Belgii w tonie bardzo poprawnym. Jednakże drugi członek zarządu głównego dwukrotnie podkreślał, że przemawia w imieniu Związku Polaków, napadł z miejsca na jednego z zaproszonych gości i ojca chrzestnego sztandaru, nie licząc się z tym, że uroczystość nie jest miejscem do załatwiania partyjnych porachunków. Był to zgrzyt, który wszyscy obecni odczuli przykro.

Nie tylko wystąpienie także popelił z miejsca prezes-gospodarz, ale wszystkie obecni na sali działacze społeczni i cała publiczność. Chcąc pouczając innych Zarząd Gł. Związku Polaków winien nie starać, aby jednostki z jego grona nie popełniały takich nietaktów.

Zarząd Związku Polaków w Belgii okręg Liège

Prezes: Stepien Józef, R. Petites Roches, 124, Vottem; zast.: Owezarzak Jan, — Sebel, 105, Montegnée; zast.: Jakubczak Stanisław, Skarbink; Truchan St. Rue Vieul 25, Vottem; zast.: Tarnowski Franciszek.

Komisja rewizyjna — Przewodniczący: Kapiasz Stanisław, Wojciechowski i Krzemicki.

Uprasza się wszelką korespondencję kierowaną na adres sekretarza: Paterka Stefan, Rue Joseph Dejardin 105, Montegnée.

Smierć młodego rowerzysty wskutek zderzenia z samochodem w Spa

SPA. — Kapitan lotnictwa Deblon, pochodzący z Polleur, jeździł samochodem w stronę Spa, gdy na zakręcie blisko fermy Hansoul wjechało z przeciwnej strony trzech młodych rowerzystów. Chcąc ich ominąć skręcił gwałtownie w prawo, lecz mimo wszystko najechał na jednego z nich, 16-letniego Didier de Moffart z Brukseli, spędzającego wakacje w Spa. Ranny w głowę chłopiec zmarł w czasie przewożenia go do szpitala w Verviers.

W Engelmanshoven samochód najechał na ciągnik przy czepkać znajdujący się na postoi

Jedna osoba zabita — trzy ranne

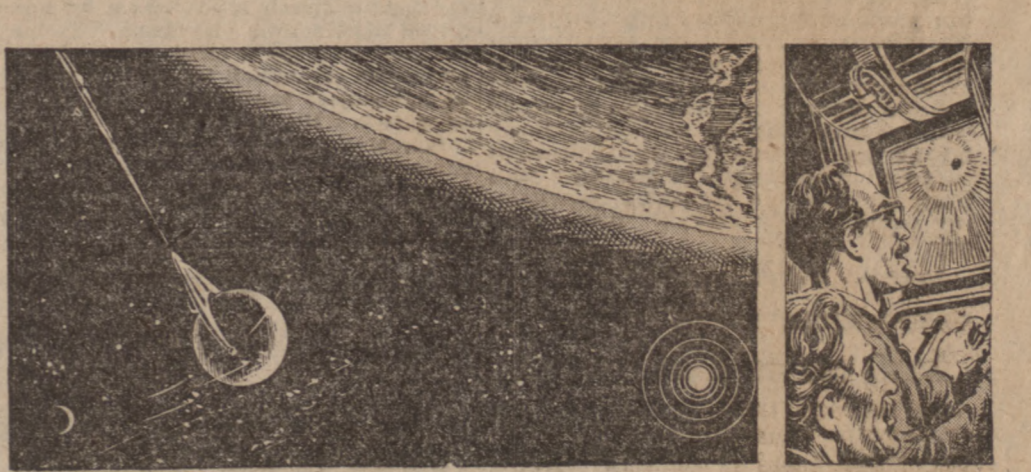
LEODIUM. — Na drodze prowadzącej do Leodium w miejscowości Engelmanshoven samochód turystyczny, w którym znajdowało się 4 osoby, najechał z całą siłą na przyczepkę ciągnika, znajdującej się na postoi. Wszystkie cztery osoby znajdujące się w samochodzie zostały ciężko ranne. Chodzi o 27-letniego Henryka Bonhomme, o jego żonę Zuzannę 23 lata, swagraw Albertę Dressel, 23 lata i przyjacielką Ludwikę Degreve, 20 lat. Zona kierowcy p. Bonhomme zmarła w czasie przewożenia rannych do szpitala w Saint-Trou, a nie ma nadziei utrzymania przy życiu Albertę Dressel i Ludwikę Degreve, którzy zostali bardzo ciężko ranni.

Kierowca, ciągnika Jan Verharen, zamieszkały w Brest (Holandia), musiał się zamyślić wskutek uszkodzenia motoru.

Uwaga Czytelnicy pobierający „NARODOWCA” pod opaską

Przedpłać za „NARODOWCA” wyciśnięcie w Belgii miesięcznie, frs. belg. 55.00 kwartalnie, " " 165.00 półrocznie, " " 330.00

Tajemnicza wyspa X-13

(Ciąg dalszy — Odcinek nr. 25)

„Statek stratosferyczny” mknie coraz to wyżej, wyżej. Piloci przyglądają się ze zdumieniem, jak obrzązki ziemi, odbity na ekranie telewizyjnym, szybko maleje... — Zabývámy tylko nie zagubili się w pustkowiach wszechświata... — żartuje Rob. — I nie pożył nas „świecące potwory”... — odpowiada towarzyszy. — Obaj są w najlepszych humorach. Szybkość „statek” zwiększa się bezustannie. Osiągnąwszy należyty wysokości, poczyną on mknąć równolegle do linii obrętu ziemi.

— Znajdują się na wysokości 30.000 metrów. Jest to chwila, kiedy Rob ma się porzucić z profesorem. — Halo, halo... — wota. — Tajemnicza wyspa X-13 — brzdni odpowiedź. — Profesor Prudhomme i Goldwyn śledzą na ekranie telewizyjnym ten lot. Są zadolnieni, bo udało im się osiągnąć kierowanie „statekiem” według woli i mied go cagle na oku.

— Bądźcie spokojni, kapitanie — powiada Prudhomme — wszystko odbywa się w najlepszym porządku. — Rob w usmiechu śle przyjacielowi podzwonięcia z dalekiego świata. — O.K. profesorze!.. (Ciąg dalszy nastąpi).

Po meczu piłkarskim Francja — Portugalia i w przededniu spotkania Belgia — Francja

Piłkarze francuscy zakończą sezon międzynarodowych spotkań grą z Belgią w dniu 22 maja. Spotkanie odbędzie się w Brukseli, gdzie trudno pokonać gospodarzy.

Z meczu Francja — Portugalia 3:0

(Foto: Record)

Na górnym zdjęciu fragment pod bramką francuską. Bramkarz Vignal wybija pięścią piłkę spod głowy portugalskiego napastnika Ben Davida. Obrona Marche w siatce, śledzi z niepokojem pojedynek swego bramkarza z Portugalczykiem. — Na zdjęciu dolnym, zespół w składzie, jakim pierwotnie miał grać. Od lewej ku prawej: Pibarot (trener), Albanesi, którego zastąpił Jackowski, Vignal, Salva (zastąpiony przez Marche'a) Firoud, Jonquet, Bonifaci, Kiecza, również od lewej ku prawej: Alpsteg, Stappe, Baratte, Grumelon (grał tylko 4 minuty, zeszedł z boiska po okaleczeniu nosa), Boursy i Deladerrière.

Kierownictwo francuskie, zdając sobie sprawę z niebezpieczeństwa jakiego przedstawia dla drużyny galisyjskiej mecz w Brukseli, już obecnie zastanawia się nad zastawieniem składu.

Probieżem przy zestawieniu drużyny jest mecz, jaki reprezentacja Francji rozegrała ubiegłej niedzieli przeciw Portugalii, który wygrała 3:0.

W głosach prasy francuskiej, jak i wypowiedziach kierowników francuskiego sportu piłkarskiego, po meczu niedzielnym, bije nuta zadowolenia i wiara w przyszłość.

Analizując poszczególnych graczy zespołu, wszyscy stwierdzają, że bramkarz, obrona i pomoc zdaly w całości pełni swój egzamin, że skład ten należy utrzymać również w meczu przeciw Belgii.

Nieco inaczej przedstawia się sprawa z atakiem. Tu zdania są już podzielone i gracze, którzy udział o Belgii mają zapewniony, to Strappe, Baratte i Deladerrière. Eliminuje się bezapelacyjnie Alpsteg, a miejsce zaś Bouregey toczy się spór. Jedni są zdania, że Boursy'emu winno się pozwolić jeszcze raz zagrać w drużynie reprezentacyjnej, inni, jak Jean Rigal, proponują na miejsce gracza Roubaix, młodego Ferry'ego z St. Etienne.

Jakkolwiek Boursy nie zawiódł, niemniej grał za powolnie. Włączenie do drużyny Ferry'ego nadaje by miało zespołowi większej lotności. Być może, że taka teza znajdzie poparcie, zwłaszcza, że Ferry w meczu przeciw Repr. Saary, był jednym z najlepszych graczy. Dlatego, gdyby obecnie przyszło zestawiać skład reprezentacyjny Francji, kandydatura Ferry'ego przesłaby. Reprezentacja Francji grałaby przeto jak następuje:

- Vignal (RCP) — Jacowski (Reims), Jonquet (Reims), Marche (Reims) — Firoud (Nimes), Bonifaci (Nice) — Baratte (Lille), Ferry (Saint-Etienne), Strappe (Lille), Grumelon (Rennes), Deladerrière (Nancy).

A że do 22 maja jeszcze miesiąc, mogą zajść poważne zmiany, gdyż nie wiadomo, czy obecni reprezentanci i proponowani, utrzymają się w formie w jakiej się znajdują.

Przygotowania do Olimpiady w Helsinkach

Wyrównany poziom wśród sprinterów wroży zaciętą walkę w biegu na 400 m.

Jedną z ciekawszych konkurencji sprinterskich, jest bieg na 400 metrów.

Rekord świata wynosi 45,9 sek. Ustanowiony został w r. 1945 (nie na Olimpiadzie) przez Kiekeny'ą (Jamaikę). O całe 0,3 sekundy gorzej jest rekord olimpijski (46,2) ustanowiony po raz pierwszy w Los Angeles (1932) przez Amerykanina Carr'a i powtórzony w r. 1948 w Londynie przez Wint'a (Jamaikę).

Lista zwycięzców olimpijskich w tej konkurencji wygląda następująco:

1. 1896 Ateny	— 54,2 Burke (USA)
2. 1900 Paryż	— 49,4 Long (USA)
3. 1904 St. Louis	— 50,0 Halswell (Anglia)
4. 1908 Londyn	— 49,2 Hillman (Anglia)
5. 1912 Sztokholm	— 48,2 Reidpath (USA)
6. 1920 Antwerp	— 49,8 Rudd (Pol. Afr.)
7. 1924 Paryż	— 47,6 Liddell (Anglia)
8. 1928 Amsterdam	— 47,8 Barbutti (USA)
10. 1932 Los Angeles	— 46,2 Carr (USA)
11. 1936 Berlin	— 46,5 Williams (USA)
14. 1948 Londyn	— 46,2 Wint (Jamaika)

W Londynie za Wintem uplasowali się również z dobrymi rezultatami McKenley (Jamaika) 46,4, Whitfield (USA) 46,9 — na dalszych miejscach Bolen (USA), Curotte (Australia) i Guida (USA).

W Europie

Rekord europejski w tej konkurencji dzierży ekskordysta światowy Harbig (Niemcy), który w roku 1937 uzyskał znakomity wynik 46,0. Od trzynastu lat nikt z Europejczyków nie zdołał nawet powtórzyć tego rezultatu.

Rozegrane w r. 1950 Mistrzostwa Europy dały w rezultacie zwycięstwa:

- 1. Pugh (Anglia) — 47,6
- 2. Lunis (Francia) — 47,3
- 3. Wolbrandt (Szwajcaria) — 47,8

Czas Puga był równocześnie najlepszym wynikiem europejskim, uzyskanym na przestrzeni 1950 roku. Bardziej blisko tego rezultatu uplasował się w tymże roku Sidi (Włochy) — 47,5, za nim zdobywcy srebrnego i brązowego medalu w mistrzostwach Europy.

Rok 1951 przyniósł nieznamyctwa poprawy rezultatów europejskich. Najlepsi w tej konkurencji:

- 1. Gelster (Niemcy) — 47,2
- 2. Haas (Niemcy) — 47,3
- 3. Depats (Francia) — 47,7
- 4. Back (Finlandia) — 47,7
- 5. Higgins (Anglia) — 47,8
- 6. Pugh (Anglia) — 47,9
- 7. Sidi (Włochy) — 47,9
- 8. Steger (Szwajcaria) — 47,9
- 9. Wudtke (Niemcy) — 47,9
- 10. Kraus (Niemcy) — 48,0

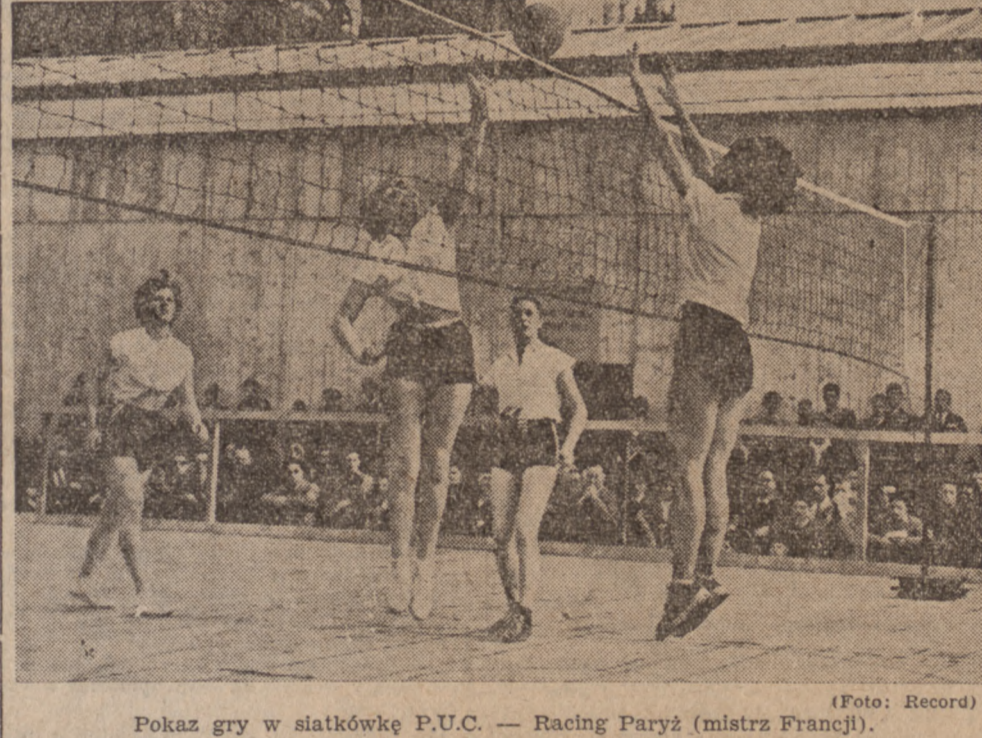
Charakterystyczne jest to, iż triumfatorzy z r. 1950 zajmują w tej tabeli dalsze dopiero lokaty ze znacznie słabszymi wynikami.

W Polsce

Rekord Polski w tej konkurencji jest dosyć „brodawy” — liczy sobie 47,4 sek. Ustanowiony w r. 1937 przez Gassowskiego wynosi 48,3. Od roku 1912 rekord ten kilkakrotnie zmieniał właściciela. Na liście rekordistów czytamy nazwiska Ponurskiego i Weiss'a (trzykrotnie), Kostrzewskiego i Biłanowskiego (pięciokrotnie), którego wreszcie, po dziewięcioletnim panowaniu zmienił Gassowski.

Zyczenia. — Zarząd P.Z.P.N. składa najserdeczniejsze życzenia Szan. prezesowi Rapid'u z Lens, p. MIELCARKOWI Tadeuszowi oraz panie SURMIE Cecylii, córce prezesa P.Z.P.N. u, z okazji ich ślubu dnia 26 kwietnia br.

Na wystawie sportowej w Paryżu

Podobny do widać w 1952 roku. — Racing Paryż (mistrz Francji).

Związek Bractw Kurkowych

Rezolucja uchwalona na Walnym Zjeździe Związku Bractw Kurkowych w Lens w dniu 20 kwietnia 1952 roku

Przedstawiciele wszystkich Bractw Kurkowych zebrani na walnym zjeździe w Lens, uchwaliły co następuje:

1) Braciom kurkowym w Polsce, którzy na swej ziemi nie mogą pracować tak jak my na ziemi francuskiej, przesyłamy wyrazy hołdu i współczucia.

2) Związek Bractw jako Związek wolny, niezależny od żadnej centrali, apeluje do wszystkich przywódców życia społecznego i narodowego, aby wiczej niegodny na emigracji, podał sobie ręce i zabrał się naprawdę do pozytywnej pracy.

3) Wyjaśniamy, iż do żadnej centrali nie należymy, lecz współpracujemy ze wszystkimi Rodakami nad utrzymaniem polskości na emigracji, począwszy od Komitetów Towarzystw do Związków włącznie, biorąc udział we wszystkich rocznicach narodowych urządzanych przez te organizacje, działające na zasadach katolickich i narodowych.

4) Bracia nasi, ludzie różnego wieku, różnych zawodów i zaprawy stoją szczerze przy wierze ojców i pragną wspólnie ze wszystkimi stać na straży całosci granic Państwa Polskiego.

5) Jako potomkowie jednej z najstarszych organizacji w Polsce, mającej 800 lat istnienia, wzywamy całą Emigrację poza terenem Polski do zgody i do uwiedomienia obcych o tragedii narodu polskiego.

CALONNE-RICOURT. — Zebranie Bractwa Kurkowego odbędzie się w niedzielę 27 kwietnia o godzinie 10. rano u pana Kury. Obecność każdego członka jest pożądana. Ważne sprawy (Rozmowa itd.). Konkursowe strzelanie trwa i odbywać się będzie do końca maja. Bractwa, które by chciały wziąć udział ze swoimi krajoznawcami, mogą to uczynić. Narody są następujące: luksusowy buziak, serwis do kawy, towar ta spodnie, sandałki itd., w całości 10 nagród.

O mistrzostwo piłkarskie Francji Drużynie Bordeaux nadarza się możliwość przejęcia pierwszego miejsca w I. Lidze

Trzydziesty i pierwszy dzień rozpoczęcia mistrzostw piłkarskich drużyn zawodowych, zapowiada się bardzo ciekawie, ze względu na możliwość zmian, tak u czoła, jak w grupie drużyn zagrożonych spadkiem z I. do II. Ligi. Gry zapowiadają się niezmiernie zacięte, przy czym na czoło ich wysuwają się mecz Metz — Nicea. Od niego też rozpoczniemy nasz opis.

Metz — Nicea. Jedenastka lotaryjska ma jeszcze widoki na zdobycie tytułu mistrzowskiego. Przebieg gry niedzielnego z liderem grupy, nabiera szczególnego znaczenia. Jedenastka Metz wysłupi przeciw rutynowemu zespołowi z Południa w swym najlepszym składzie i ma nadzieję, że mimo dość i tym razem odniesie triumf nad rutyną.

Bordeaux — Nimes. Przegrana Bordeaux, mimo niedawnej przegranej w Nancy, uchodzi za faworyzowaną. O ile Nicea w tym dniu przegra, zespół zajmie pierwsze miejsce w tabeli. Siawka przeto wielka, dla której warto grać by wygrać.

RC Paryż — Lille. Gdyby gra odbyła się w Lille lub na neutralnym boisku, stawaliibyśmy na jedenaście Lille. Wobec tego, że mecz odbędzie się w Paryżu i zespół stołeczny na gwiały potrzebuje kilku punktów, by się uchodzić przed rozgrywkami zaporowymi o pozostanie w I. Lidze, przeto przegrana drużyny flandryjskiej jest możliwa. W stolicy liczy się na udział wielkiej ilości widzów, którzy przyjdą zobaczyć walkę odmołodzonego zespołu stołecznego z utalentowanym i dynamicznym zespołem północnym. Od polskiej jakiej przymieci drużyna stołeczna, powiedzmy sobie, zależy wynik niedzielnej gry.

Lyon — Reims jak i Strasbourg —

Brazylia mistrzem piłkarskim Ameryki
RIO DE JANEIRO. — Mistrzostwa piłkarskie Ameryki zakończyły się meczem Brazylii — Chile. Spotkanie wygrali Brazylijczycy w stosunku 3:0, zdobywając tytuł mistrza.

Norweg Bredesen
za 23 miliony lirów w „Lazio” Rzym

OSLO. — Piłkarstwo norweskie będzie pozabawione na Igrzyskach Olimpijskich swego najlepszego gracza, Per Bredesena. Piłkarz ten podpisał kontrakt przejścia na zawodowca do „Lazio” Rzym.

Bredesen, który liczy 21 lat, gra w ataku, występował w przyszłym sezonie w barwach drużyny rzymskiej. „Transfer” Bredesena kosztuje 23 miliony lirów.

Hilt trenerem CORT-u?
LILLE. — Według pogłosek rozeszłych się w kołach piłkarskich na Północy, H. Hilt, były reprezentant Austrii, potem długoletni gracz Roubaix, ma objąć stanowisko trenera w swym dawniejszym klubie i zastąpić Da Rul.

Sete, nie mają już większego znaczenia. Drużynom gości nie zagraża żadne niebezpieczeństwo, należą do drużyn środką. Przeważnie wygrana ostateczna jest możliwa. Jednak punkty, tak Lyonowi jak i Strasbourgowi już się na nic nie przydadzą, gdyż obie drużyny spadają do II. Ligi.

Montpellier gości drużyny Amiens. Sądzimy, że południowcy, zajmujący drugie miejsce, uczynią wszystko, by spokojnie wygrać i umocnić swą zchowaną postawę drugiego w tabeli.

Monaco przynurze na swym boisku drużynę Valenciennes. Dla zespołu północnego, będzie to najciekawsza gra. O ile mecz wygra, będzie miał szansę na wejście do gier zaporowych o prawo rozgrywania spotkań w I. Lidze. Przegra, wówczas Nantes może mu zagrozić, naturalnie, o ile wygra mecz w Beziers.

Pozostałe gry: **Le Mans — Angers, Troyes — Grenoble, Tuliza — Rouen i Ales — CA Paris** to zwykłe formalności które nie mogą już wpłynąć na ukształcenie się czoła tabeli.

Polska organizuje mistrzostwa Europy w boksie w 1953 roku

Komitet Wykonawczy Międzynarodowej Federacji Bokserskiej, który obradował w Londynie w dniach 15—16 marca br. rozprawił m.in. sprawę przyznania organizacji mistrzostw Europy w boksie w roku 1953. O przyznaniu organizacji tej imprezy ubiegali się następujące państwa: Polska, Francja, Jugosławia i Hiszpania.

Delegacja polska motywując wniosek zorganizowania mistrzostw Europy w Polsce podkreśliła fakt, że Polska jako dwukrotny mistrz Europy już w r. 1941 miała zorganizować mistrzostwa.

Bezpośrednio po wojnie, w związku z jej najserdeczniejszymi życzeniami Szan. prezesowi Rapid'u z Lens, p. MIELCARKOWI Tadeuszowi oraz panie SURMIE Cecylii, córce prezesa P.Z.P.N. u, z okazji ich ślubu dnia 26 kwietnia br.

Komitet Wykonawczy Międzynarodowej Federacji Bokserskiej po rozpatrzeniu sprawy przyznał Polsce organizację mistrzostw Europy w boksie w r. 1953.

(Foto: Record)

walce w wadze piórkowej. Olimpijczyk z r. 1948 Bose (Indy) przegrał z młodym cejlńczykiem Jayasurią.

W Japonii

Najlepsze wyniki pływackie japońskich w 1951 r. są następujące: 100 m. st. dow.: Atarashi — 1:11,8, 200 m. st. dow.: Tamura — 2:37,0, 400 m. st. dow.: Atarashi — 5:40,6, 100 m. st. grzb.: Noguchi — 1:22,8, 500 m. st. klas.: Masayo — 1:28,6, 200 m. st. klas.: Sakamoto — 3:07,0.

W Pakistanie

Komitet Olimpijski Pakistanu szykuje dużą ekspedycję do Helsinek. Lekkoatletów pakistańskich trenuje ostatnio instruktor angielski McCormick. W czasie ostatnich mistrzostw Pakistanu, rozegranych w Lahore, ustanowiono 10 ajzykietkich i 25 pakistańskich rekordów. Obok lekkoatletów Pakistanu w Helsinkach wystąpią hokeiści na trawie, piłkarze, pływacy, kolarze, sztażysty, strzelcy i pięściarze. Na trzy miesiące przed Olimpiadą kandydaci do drużyny reprezentacyjnej zgromadzeni zostaną na obozach treningowych.

W Austrii

Czterdziestu piłkarzy - amatorów wybrano w Austrii jako kandydatów do drużyny olimpijskiej. Będą oni przechodzić wspólne treningi.

W Irlandii

Brak funduszy i upadek lekkoatletyki w Irlandii spowodował, że na Igrzyskach w Helsinkach jedynie trzech zawodników będzie reprezentować ten kraj. „Murwana” miejsce w reprezentacji ma narodzić Carlton O. dalsza dwójka walcząca będą: sprinterzy Crowe, Flanagan i Tynan, średniodystansowcy — Reardon i Dolan, Barry (1:500 i 5.000 m.) oraz skoczek w dal Callanan i dyskobol Clancy.

W Szwajcarii

Szwajcarzy ustalili już lekkoatletyczne minima do olimpijskie. Każdy zawodnik, kandydat do drużyny reprezentacyjnej musi je uzyskać lub przekroczyć do 29 czerwca. To jest do dnia, w którym rozpocznie się mistrzostwa Szwajcarii. Najciekawsze z tych minimum są: mężczyźni: 100 m — 1:07, 200 m — 2:17, 400 m — 4:18, 800 m — 1:52,5, 1.500 m — 3:53,0, 5.000 m — 14:45, 110 m pl. — 14:7, 400 m pl. — 6:4, w dal — 7:25, tyzka — 4:15, trójskok — 14:80, kula — 15:40, dysk — 47,00, oszczep — 66,00.

Śmiech — to zdrowie

Tadeusz Wittlin: **WYSPA ZAKOCHANYCH**. — Książka światowego pisarza polskiego, promieniująca humorem i dowcipem. WYSPA ZAKOCHANYCH to sposób w sposób zabawny przedstawia „miłośne dzieje” Polaków w Anglii — i jednocześnie ukazuje Angielki i Angielków w krzywym zwierciadle satyry. Oto książka, która każdy przeczeka z największym zainteresowaniem i ruczym śmiechem. Liczne rysunki Stefana Ogińskiego, niemiernie dowcipne niż treści książki. — Cena fr. 395.—

Ludwik Ławicki: **IGRASZKI BOLSZEWICKIE**. — Znamy humorysty polski zebrał w tej książce najbardziej zabawne anegdoty na temat życia za śladną kurtyrą. — Cena fr. 350.—

Wiesł (St. Wieszeł): **WIADOMOŚĆ STOLICA**. Książka ta, napisana przez najpopularniejszego satyryka polskiego, zawiera przeszło 70 najbardziej rozkosznych opowiadań, perlujących się najlepszym warszawskim dowcipem. Mniej więcej półowa opowiadań mające być humorystycznym i ruczym śmiechem. Liczne rysunki Stefana Ogińskiego, niemiernie dowcipne niż treści książki. — Cena fr. 395.—

Rudyard Kipling: **STALKI I SPÓLKA**. Jedną z najlepszych powieści „światowego” angielskiego pisarza, autora „Księgi Puszczy”. Młodość bujna i niepokojona, wesole przygody i tajne randki, pierwsze poalunki, ambitne plany na przyszłość i rezultaty tych planów — wszystko to zostało opowiedziane przez Kiplinga w frajrupcy sposób. — Cena fr. 340.—

Witold Osławski: **BUDUJEMY KANAL**. Światła satyryczna powieść na tle rzeczywistości gwoliwieckiej. Autor doznał swemu talentowi i poczuciu humoru pozwala nam się śmiać serdecznie nawet z typtu pomurzyń ruczy, które dzieją się w raju socjalistycznym. — Cena fr. 195.—

OD ZAGŁOBY DO WICHA. Doskonałe opracowanie wybró polskiego humoru i polskiej satyry. Książka ta zawiera najdowcipniejsze opowiadania, nowele i fraszki, napisane przez najznakomitszych pisarzy. Czytając ją, nie tylko serdecznie się śmiewiamy i śmiejemy, ale również poznajemy lepiej i weselszą stronę naszej literatury. — Oprawa kartonowa. — Cena fr. 290.—

HUMOR ALBIONU. Obzerny zbiór najdowcipniejszych angielskich anegdot i „kawalów”. Liczne zabawne karykatury i ilustracje. Oto książka, przy czytaniu której można „samemu się uśmieć i cały dom rozawać”. — Cena fr. 195.—

Karol Żbyszewski: **ANGLICY W DZIEŃ I W NOC**. Najszersza książka znanego pisarza, która wybitny krytyk literacki określił w następujący sposób: „Co każdy Polak o Anglikach wiedzieć powinien, aby dożyć wroch nich do majątku, długowieczności i zdrowia”. Wspaniały i pełny pięciu polskich — na długoterminowe „spłaty”. Z książki tej poznacie życie rodaków w Wielkiej Brytanii, a czytając uwabacie się za wszystkie czasy. — Cena fr. 250.—

Wymienione książki należy zamawiać na łączonym kuponie lub listownie, przesyłając równocześnie należność według cen, podanych wyżej. Podana przy każdym tytule cena obejmuje: koszt książki, opakowanie, pot i ubezpieczenie. Na żadne książki mogą być wysłane do Polski i wszelkich innych krajów, z wyjątkiem Rosji. Prosimy o podanie dokładnych adresów drukowanymi literami.

UWAGA: Wysyłka zamówionych książek nastąpi w ciągu 12 — 15 dni po otrzymaniu całkowitej należności.

(Prosimy wyciąć, wypełnić i wysłać) Do: „NARODOWIEC”, LENS (P. de C.), Prześle o nadesłanie mi następujących książek, które oznaczylem krzyżykiem:

- WYSPA ZAKOCHANYCH
 - IGRASZKI BOLSZEWICKIE
 - WIADOMOŚĆ STOLICA
 - STALKI I SPÓLKA
 - BUDUJEMY KANAL
 - OD ZAGŁOBY DO WICHA
 - HUMOR ALBIONU
 - ANGLICY W DZIEŃ I W NOCY
- Należność za wybrane książki w wysokości fr., przekażcie równocześnie na konto pocztowe LILLE C/o 1667 — „Journal „Narodowiec”, Lens (P. de C.). Imię i nazwisko, (drukowanymi literami)
- Dokładny adres, (drukowanymi literami)

